

## XV. SZERETETHÉT FELVIDÉKEN, HATFÁN

*„Minden dolgotok szeretetben menjen végbe! (1 Kor 16,14)”*

A sok jószívű adakozónak, imának és elsősorban az Úristen gondviselésének hála, augusztus első napjaiban a kisdécsi református gyülekezet meleg vendégszeretetét élvezhettük Felvidéken, Hatfán. Közel negyven gyermek gyűlt itt össze. Negyven gyermek öt országból, de egy nyelvet beszélve, és egy hitet vallva. Érkeztek a helyieken és a kecskemétieken kívül Vajdaságból Pacsér településről, Erdélyből Magyarbikáról, Partiumból Biharfélegyházáról, valamint Kárpátaljáról, Tivadarfalváról. A hét vezető lelkipásztora nagytiszteletű Kuti József volt, aki a vasárnapi záróistentiszteleten Igét hirdetett.

Napjaink változatosan teltek, azonban mindegyiknek elmaradhatatlan részei voltak az áhítatok, éneklések és a szeretet-foglalkozások. A hét témája a „Szeretetnyelvtan” volt, amelyet négy csoportban dolgoztunk fel a gyermekeket kísérő lelkipásztorok és hittanoktatók vezetésével. Így tanulhattak a résztvevők a minősített időről, az elismerő szavakról, a szívességről és az ajándékozásról.

Egy egész napos kiránduláson is részt vettünk, amikor megismertük Felső-Bodrodköz néhány települését, jellegzetességét. Erről a napról részletesebben Szűcs Tamás, kecskeméti résztvevő, a hét írónoka a következőket vetette papírra:

*„Csütörtökön Borsiba kirándultunk, ahol megnéztük II. Rákóczi Ferenc szülőházát. Ezután a Bodrokközbe mentünk, amely terület 1918-ig Magyarország része volt. Majd Bodrogszentés volt az úticél, amelynek temploma 6-700 évesre is tehető, gótikus építésű. Ez egy magyar település, az istentiszteleteket is magyarul tartják. Kisgéresen a szabadban ebédeltünk, pizzás kiflit, croissant-t és rántott húsos szendvicset kaptunk. Utána megnéztük a pincésort, ahol közel 317 pince található. Az eredeti pincék 2-300 évesek is lehetnek. A dombok tufából vannak. A kisdécsi templom eklektikus stílusban épült. 1944 decemberében sok 16-60 év közötti férfit vittek ki a Szovjetunióba. Ezáltal nagyon lecsökkent a falu lakossága. Majd a Községi Hivatalban volt egy sportbemutató, ez volt a lóballó. Aki akarta, ki is próbálhatta ezt a játékot. Innen utunk Királyhelmecekre vezetett. A helmecei díszkút hírességek portréival díszített. A közelben a Dolce Vita cukrászdában fagyiztunk.*

*Felejthetetlen élmény volt számomra a Szeretethét, testi-lelki feltöltődést nyújtott, mindig emlékezni fogok rá.”*

Valóban felejthetetlen élmény volt mindenki számára, látszott ez abból is, hogy sokan a vasárnapi záróistentiszteletet követően nagy ölelések közepette, könnyes szemekkel vettek búcsút egymástól. Egy mindenkit magával ragadó, különleges légkör uralkodott közöttünk végig a hét folyamán. Ha csak néhány napra is, de jó volt megtapasztalni az együvé tartozás érzését, az egy tőről fakadást. Bár öt ország állampolgárai gyűltek össze Hatfán, mégis mindnyájan magyarok voltunk.

Végezetül itt mondok köszönetet minden táborozó gyermek és felnőtt vezető nevében a kiscgési református gyülekezet és a Kecskeméti Református Egyházközség áldozatos munkájáért, amellyel az idei Szeretethét létrejöttét segítette elő.

Lénárd Valentina